Różne zadania, jedno dobro

Zbór, relacje i służba • 1 Kor. 12:12–27; Rz 12:3–8

Myśl przewodnia

Różne zdolności i zadania pomagają wspólnocie, gdy używamy ich dla dobra innych.

Opowieść i opracowanie dla uczestnika

Paweł napisał do chrześcijan w Koryncie, że zbór przypomina ciało. Ręka i noga mają inne zadania, ale obie są potrzebne.

Podobnie dzieje się podczas wspólnego spotkania. Ktoś czyta, ktoś pomaga przygotować salę, ktoś uważnie słucha. Każdy może wnieść coś dobrego.

Nie trzeba umieć wszystkiego ani porównywać się z innymi. Osoba, która potrzebuje pomocy, także ma swoje miejsce w grupie.

Paweł porównał wspólnotę do ciała, które ma różne części. Jedna osoba może dobrze słuchać, inna pomaga w praktycznych zadaniach. Nikt nie musi pokazywać szczególnego talentu na polecenie innych. Współpraca polega na wzajemnej trosce.

Paweł uczy troski o siebie nawzajem. Możemy dziękować za różne talenty, zamiast zazdrościć lub wyśmiewać.

Cele lekcji

• Wyjaśnia porównanie zboru do ciała.

• Wymienia trzy pożyteczne zadania.

• Okazuje szacunek dla osoby o innych umiejętnościach.

• Po wysłuchaniu fragmentu odpowiada ustnie lub wskazuje ilustrację odpowiadającą pytaniu: Czy ktoś bez widocznego talentu jest mniej potrzebny?

Przebieg zajęć

Wprowadzenie i pytanie — 4 min

Rozłóż rekwizyty lub przygotowane ilustracje i nawiąż do codziennego doświadczenia dziecka: Czy wszyscy muszą mieć takie same umiejętności? Pozwól odpowiedzieć gestem albo milczeniem.

Lektura Biblii i kontekst — 8 min

Opowiedz prostym językiem o fragmencie 1 Kor. 12:12–27; Rz 12:3–8. Paweł przedstawia zbór jako jedno ciało z wieloma członkami. Każdy jest potrzebny, lecz wszyscy nie wykonują tych samych zadań. Rozmaite uzdolnienia i dary mają służyć wspólnemu dobru i być używane z pokorą. Przeczytaj z Biblii krótki, wybrany urywek i pokaż jego miejsce w opowieści.

Rozmowa i rozumienie — 6 min

Zadaj pytanie dotyczące bohaterów i wyborów. Zastosuj jeden przykład: Różne zdolności i zadania pomagają wspólnocie, gdy używamy ich dla dobra innych. Nie wyciągaj od dzieci szczegółów z życia rodzinnego.

Ćwiczenie i zastosowanie — 8 min

Daj dzieciom kartoniki z zadaniami: czytanie, ustawianie krzesełek, słuchanie, podlewanie kwiatów. Zapytaj, dlaczego do dobrego spotkania potrzeba różnych prac; dzieci wybierają czynność bez porównywania talentów. Udział i forma odpowiedzi pozostają dobrowolne. Nie żądaj osobistych zwierzeń.

Podsumowanie i zadanie domowe — 4 min

Sprawdź, czy uczestnicy potrafią odpowiedzieć: Czy wszyscy muszą mieć takie same umiejętności? Przypomnij myśl: Różne zdolności i zadania pomagają wspólnocie, gdy używamy ich dla dobra innych. Propozycja dla rodziny: Wybierzcie małe domowe zadanie, w którym każda chętna osoba może pomóc po swojemu.

Ćwiczenie uzupełniające

Dopasuj do trzech sytuacji rodzaje pomocy: słuchanie, przyniesienie rzeczy, wsparcie słowem.

Pytania i propozycje odpowiedzi

Czy wszyscy muszą mieć takie same umiejętności?

Nie. Paweł wskazuje, że różnorodne zadania i zdolności wzajemnie się uzupełniają.

Czy ktoś jest gorszy, bo nie potrafi czegoś zrobić?

Nie. Wszyscy zasługują na szacunek.

Czy możemy sobie nawzajem pomagać?

Tak, według naszych sił i możliwości.

Czy ktoś bez widocznego talentu jest mniej potrzebny?

Nie. Paweł podkreśla znaczenie także mniej widocznych części ciała.

Pomoce dydaktyczne

• Biblia w wybranym przekładzie, także szerszy kontekst wskazanych wersetów

• karta pracy SM-G2-A-43

• kartki, kolorowe kredki i tablica do wspólnych notatek

• ilustracje i przedmioty bezpieczne dla wieku

Wskazówki biblijne i wychowawcze

• 1 Kor 12 i Rz 12 mówią o różnorodnych darach i posługach, których miarą jest dobro wspólnoty. Nie przypisuj dziecku etykiet duchowych ani przymusowych funkcji. | Uzupełnienie IV: 1 Kor 12 dowartościowuje członki uznawane za słabsze i podkreśla współzależność. Wykazy darów nie ustanawiają hierarchii ludzkiej wartości. Uczestnik nie musi ujawniać zdolności, doświadczeń duchowych ani brać udziału w wystąpieniach publicznych; rozpoznawanie darów nie może być przymusem.

• Odczytaj najwyżej kilka zdań z wybranego fragmentu. Resztę opowiedz własnymi słowami i zakończ prostą czynnością. Unikaj sprawdzianów pamięci oraz trudnych scen.

• Udział w rozmowie i modlitwie jest dobrowolny. Dziecko może pytać, milczeć i zgłaszać wątpliwości.

• Obraz jednego ciała z 1 Kor. 12:12–27 podkreśla zależność od innych oraz godność pozornie mniej znaczących osób. Nie oznacza jednak obowiązku zgadzania się na każde żądanie grupy.

• Listy darów w 1 Kor. 12 oraz Rz 12 nie są identyczne. Paweł wymienia różne funkcje i działania, a w 1 Kor. 13 umieszcza je w perspektywie miłości.

• Unikaj utożsamiania umiejętności dziecka z niezawodnie rozpoznanym „darem duchowym”. Można zachęcać do odkrywania zdolności i troskliwej służby bez duchowych etykiet.

• 1 Kor. 12:26 mówi o współodczuwaniu cierpienia i radości. Uwaga wspólnoty obejmuje również osoby ciche, chore, nowe, z niepełnosprawnościami czy o innych potrzebach.

• W starszych grupach oddziel opis charyzmatów nowotestamentowych od późniejszych sporów doktrynalnych. Stanowiska muszą wynikać z argumentów, a prowadzący powinien ujawnić zakres niepewności.

• Nie ogłaszaj diagnoz duchowych zdolności dziecka ani nie wywieraj presji na uzewnętrznianie darów.

• 1 Kor 12 i Rz 12 mówią o różnorodnych darach i posługach, których miarą jest dobro wspólnoty. Nie przypisuj dziecku etykiet duchowych ani przymusowych funkcji.

• Uwagi do interpretacji i bezpieczeństwa: 1 Kor 12 dowartościowuje członki uznawane za słabsze i podkreśla współzależność. Wykazy darów nie ustanawiają hierarchii ludzkiej wartości. Uczestnik nie musi ujawniać zdolności, doświadczeń duchowych ani brać udziału w wystąpieniach publicznych; rozpoznawanie darów nie może być przymusem.

Kontynuacja w domu

Porozmawiajcie, które niewidoczne obowiązki domowe są równie ważne jak te zauważalne.